

EDITURA PARALELA 45

frontiere
de
comunicaj

Redactare: Maria Fărimă
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Laurențiu Midvichi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MÉNAT, PIERRE

Așteptând iar / Pierre Ménat ; trad. din lb. franceză de

Magdalena Stanciu. - Pitești : Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-3124-4

I. Stanciu, Magdalena (trad.)

821.133.1

Attendre encore

Pierre Ménat

Copyright © Pierre Ménat, 2017

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparalela45.ro

**PIERRE
MÉNAT**

Așteptând iar

Traducere din limba franceză de
Magdalena Stanciu

Editura Paralela 45

CAPITOLUL 1

Planul Dobrescu

*Palatul prezidențial de la Cotroceni,
România, sfârșitul anilor '90.*

Președintele Gheorghe Alexandrescu este singur la el în birou. De aproape un an, exercită funcția de președinte al României în care a fost ales în turul doi, în fața fostului șef de stat, Călin Matac.

Când se gândește la acest prim an petrecut la putere, președintele e cuprins de temeri. Și, uneori, chiar și de remușcări.

Acceptase de două ori să reprezinte opoziția la alegerile prezidențiale. Prima sa campanie căpătase turnura unei experiențe trăite doar pentru a face o încercare. Se știa că lucrurile nu ajunseseră la maturitatea necesară pentru a-l putea răsturna pe Matac, cel care în 1970, pe când era al treilea om în ierarhia Partidului Comunist Român, se despărțise de Marele Conducător, refuzând să-i împărtășească atracția delirantă față de modelul nord-coreean, după cum singur povestea oricui era dispus să-l asculte.

Oare era adevărată povestea? În orice caz, Matic nu era deloc zgârcit cu detaliile atunci când venea vorba despre dizgrația pe care-o îndurase. Fusese aruncat cumva în pușcăriile înfiorătoare destinate disidenților sau greco-catolicilor? Nici gând. Se trezise prim secretar de reședință de județ în Moldova. „Eram prefect“, va spune el mai târziu, recunoscând astfel că adevărata putere a oricărui regim comunist era mai degrabă încredințată partidului decât reprezentanților statului, un soi de simpli figuranți.

Și în această poziție călduță, Matic știuse să aștepte timp de cincisprezece ani. Prin natura sa era un optimist care se pricepea să prindă momentul potrivit. Iar acesta venise în 1985, când reformatorul sovietic hotărâse că noua orientare trebuia să se răspândească în întregul Bloc Estic. România avea o poziție specială în cadrul Pactului de la Varșovia, dar „țarul“ trebuia să-și găsească aliați. Marele Conducător era mult prea închisat în ideologia lui de duzină ca să se implice în această afacere. Moscova căuta în România oameni care știau sistemul, dar care în același timp erau gata să se desprindă de el. Matic putea fi omul potrivit, așa că extrem de importantul „anuar al responsabililor politici din Europa Centrală“ din 1987 îl desemna drept protejatul noii puteri de la Moscova.

Și iată că, în 1989, Călin Matic țâșni precum o jucărie cu arc. Dacă exista un protest, atunci era normal să treacă în fruntea el, care fusese singurul din nomenclatură în dezacord cu regimul, fie și pe o temă microscopică. Și iată-l ajuns în mod aproape firesc în fruntea mișcării, ales președinte mai întâi o dată, apoi pentru a doua oară, de data aceasta în conformitate cu noua constituție. În ceea ce privește schimbarea, s-au mulțumit să folosească un set de instrumente purtând denumirea de „noua democrație“. Desigur, au fost alegeri; evident, s-a vorbit despre drepturile omului, dar când tânărul prim-ministru Lazăr

Dan a vorbit despre statul de drept, evocând o minimă epurare, minerii cei viteji, scoși din galeriile de cărbune de la Târgu Jiu, și-au asumat sarcina de a restabili ordinea.

Matac pusese în practică ceea ce considera el că știe: comunismul cu față umană. Desigur că partidul fusese rebotezat, dar personalul politic și cel al „serviciilor“ rămăsese la locul lui.

Apoi venise timpul alternanței. Rectorul Universității din București, Gheorghe Alexandrescu, după o primă tentativă nefericită, câștigase împotriva lui Matac.

Se împlinea deja anul de când era președinte. Fusese ales el pentru că nu-l devora vreo ambiție nemăsurată: o să știe să rămână în banca lui de profesor rătăcit în politică. Dar dacă în acea zi președintele Alexandrescu era cuprins de temeri, asta se întâmpla pentru că puterea părea să-i scape printre degete. Partidele țărănesc, liberal, democrat, care ar fi trebuit să compună majoritatea, făceau eforturi s-o descompună. Descoperind televiziunile particulare și talk-show-urile acestora, miniștrii se grăbeau spre ele pentru a-și ataca colegii. Pe cât posibil, membrii din guvern nu fuseseră aleși dintre persoane mult prea compromise cu vechiul regim. Ca urmare, erau lipsiți de experiență și nu aveau exercițiul puterii.

Fuseseră schimbați responsabilii serviciilor, dar aceștia, foști membri ai prea-faimoasei Securități, se reconvertiseră în poziții strategice: consultanță, șefi de întreprinderi, import-export. Aceasta era doar fața respectabilă a lucrurilor; toată lumea știa că mulți dintre foștii nomenclaturiști nu se dădeau în lături de la afaceri mai dubioase și mai rentabile. Iar ca din întâmplare, magistratura, formată din vechi prieteni ai acestora, manifesta față de ei o extremă clemență. Acest stat în stat avea parte

CAPITOLUL 6

Julie și triumphiul amoros

Franța, anii '70

Prietena mea se numea Julie. Plecasem la schi fără ea și la munte întâlnisem o altă femeie, pe Brigitte. Trebuia să o revăd. Deși Julie nu era geloasă, i-am spus o poveste neadevărată.

— De ce?

— Julie avea idei mărețe în legătură cu amorul liber. Eu nu eram de acord cu ea. Dacă i-aș fi spus, ar fi însemnat să intru în jocul ei. Așa că...

— Ce i-ai zis?

— Știi, i-am spus, vineri seară trebuie să cinez cu un grup pe care l-am cunoscut la schi, în La Plagne. Chiar tu ai zis că ar fi preferabil să te vezi singură cu părinții tăi din când în când. Ce ar fi să-ți petreci seara de vineri cu ei?

Un mic moment de angoasă în așteptarea răspunsului...

— *Excelentă idee. De altfel, o să-mi petrec noaptea la ai mei, pe strada Pyrénées. Poți să vii să mă iei sâmbătă dimineață.*

— Slavă Domnului!

Așa că m-am dus cu inima împăcată să mă întâlnesc cu Brigitte într-un restaurant italianesc în apropiere de Piața Contrescarpe. Privirile schimbate și gesturile erau un argument pentru a continua acea seară împreună. După aceea am ajuns la ea în garsonieră unde am rămas până dimineată.

Aveam totuși o mică neliniște în ceea ce privește acest plan bine pus la punct. Julie putea să fi telefonat la Roquigny și să-mi constate absența. Căci pe vremea aceea, nu existau telefoanele mobile. Considerai deci că e bine să inventez un plan B care mă duse la mătușa mea, pe bulevardul Versailles. Și de acolo o sunai pe Julie:

— Alo? Până la urmă am ajuns la mătușa Aline. Cina s-a terminat târziu, așa că am preferat să dorm la ea, în bulevardul Versailles. Am să vin să te iau în după-amiaza asta.

Pronunțând aceste cuvinte, le măsuram slaba credibilitate, căci Julie, care începea să mă cunoască bine, știa că nu-mi plăcea să dorm în altă parte decât în patul meu.

Și ambasadorul Marelui Ducat își continuă povestea:

— Era unul dintre acele weekenduri în care primăvara s-a înfățișat în toată splendoarea ei. E cineva care să nu fi trăit această stare de bine, această beție pe care o resimți hoinărind la soare, în aerul blând, după luni de ploaie sau de frig? La Roquigny, dispuneam de un balcon mare cu expunere spre vest, care era deci însorit întreaga după-amiază. Aici ne petreceam sfârșitul de sâmbătă și aproape întreaga duminică. Îmi întrețineam bronzul dobândit la munte; Julie se proteja de soare, fiindcă avea pielea sensibilă. Era un sfârșit de săptămână calm și plăcut.

De ce reveni, duminică seara, conversația asupra serii de vineri? Oare exprimă Julie îndoieli? Să fi fost eu tentat să-mi eliberez conștiința?

Ascultă, te-am mințit în legătură cu seara de vineri. M-am văzut cu o femeie, Brigitte, știi, cea pe care am cunoscut-o anul trecut. Și urmează s-o revăd.

Cu Julie, mă așteptam la o replică de genul:

Vezi bine că poveștile tale despre fidelitate nu stau în picioare. De acum încolo o să fac și eu ceea ce o să vreau, cu cine o să vreau.

Era, de altfel, lucrul de care mă temeam, conform unui raționament ocolitor și inechitabil potrivit căruia ar fi o diferență între faptul ca eu să fac, din când în când, dragoste cu o altă femeie, ceea ce ar fi legitim și faptul ca ea să se dedea unui desfrâu necontrolat, identic înclinațiilor condamnabile pe care i le atribuiam partenerei mele.

Dar atitudinea acesteia fu cu totul alta:

— Vreau să-ți iei angajamentul că n-ai s-o revezi vreodată pe femeia asta. Dacă nu, totul s-a terminat între noi.

— Dar de ce? Credeam că pentru tine fidelitatea nu era decât un cuvânt fără sens.

— Acum e diferit.

— Din ce motiv? Pentru că e vorba despre mine...?

— Nu, pentru că eu... eu te iubesc.

— Și eu, dar ăsta nu-i un motiv.

— Ba da. De altfel, mai am ceva să-ți spun. Eram însărcinată și am făcut avort când erai în vacanță.

— Dar de ce nu mi-ai vorbit despre asta?

— N-ar fi schimbat nimic. Ei bine, ai s-o revezi sau nu?

— Da, am s-o revăd, chiar dacă această relație n-are nicio importanță, doar n-am să cedez unui șantaj, dar pentru tine numai tu contezi.

Cuprins

PRIMA PARTE. CAPCANA

- Capitolul 1. Planul Dobrescu / 11
- Capitolul 2. Momeala / 18
- Capitolul 3. Sistemul Ponzi / 26
- Capitolul 4. Cine era ambasadorul Luigi di Scossa / 30
- Capitolul 5. Un prim obstacol / 38

PARTEA A DOUA. AȘTEPTARE ȘI IUBIRE

- Capitolul 6. Julie și triumghiul amoros / 45
- Capitolul 7. Despre disecția iubirii / 51
- Capitolul 8. Big Bang / 61

PARTEA A TREIA. ANGRENAJUL

- Capitolul 9. Scrisoarea / 67
- Capitolul 10. În care progresăm / 72
- Capitolul 11. Un bărbat puternic / 75
- Capitolul 12. Relația / 83
- Capitolul 13. Trădarea / 92
- Capitolul 14. Pactul / 101
- Capitolul 15. Îndoielile lui Scossa / 106

PARTEA A PATRA. AȘTEPTARE ȘI CĂLĂTORII

Capitolul 16. Sub arșița din Guineea / 113

Capitolul 17. Despre comuna Châlons, ce încă nu se numea „En-Champagne“, dar se afla deja acolo / 131

PARTEA A CINCEA. FIRUL DE NISIP

Capitolul 18. Pista / 141

Capitolul 19. Charlotte / 153

PARTEA A ȘASEA. AȘTEPTĂRI CONTRADICTORII SAU ÎNȘELATE

Capitolul 20. Joc sau iubire / 163

Capitolul 21. Mânia Elizei / 171

Capitolul 22. Rușinea / 175

PARTEA A ȘAPTEA. PLANUL DOBRESCU EVOLUEAZĂ ÎN MOD NEPREVĂZUT

Capitolul 23. Punctul de răscruce / 181

Capitolul 24. Debandada / 188

Capitolul 25. Destine de Paște / 193

PARTEA A OPTA. AȘTEPTÂND DUPĂ AȘTEPTARE

Capitolul 26. După douăzeci de ani, șocul / 211

Capitolul 27. Consiliul de Jos și Consiliul de Sus / 216

Capitolul 28. Întâlniri / 223

Capitolul 29. Discursul marelui străbun / 236

Capitolul 30. Epilog / 247